

РЕШЕНИЕ

№ 2740

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2073** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр. с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. Б. Е., ЛНЧ [ЕГН], роден на 20. 01. 1976 г., гражданин на И., принудително настанен в СДНВЧ [населено място] към Дирекция „Миграция“ – МВР на адрес [населено място], [улица], чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] (Безистен), ет. 2 срещу Заповед № 5364з – 269/24. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

Със Заповед № 5364з – 269/24. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“, на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, предвид факта, че с влязло в сила решение № 4714/09. 12. 2021 г. на председателя на ДАБ при МС е прекратен хуманитарния статут на жалбоподателя и предвид мотивите, изложени в предложение рег. № 5364р – 2210/24. 01 . 2024 г. на началника на отдел „Противодействие на незаконната миграция“ е наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход Република И..

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и необоснована, постановена при съществено нарушение на административно –производствените правила, противоречие с материалния закон и явно несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че на чужденеца не е предоставена възможност в хода на административното производство да изясни всички факти и обстоятелства от значение

за личното му положение, да се запознае с материалите от административната преписка, да даде обяснения. Не е извършена преценка дали И. се явява сигурна страна спрямо адресата на акта, с оглед спазване на принципа за забрана за връщане. Прекратяването на хуманитарния статут не преустановява рисковете, съществуващи за него в страната му на произход. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от жалбоподателя и чрез адв. И..

Ответникът – Директорът на Дирекция „Миграция“ МВР – МВР, чрез ст.юрк. Л. П. оспорва жалбата в представена по делото писмена защита. Подробно мотивира неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Процесната заповед е издадена въз основа на Предложение рег. № 5364р – 2210/24. 01. 2024 г. на началник отдел „Противодействие на незаконната миграция“, цитирано в заповедта и съставляващо неразделна част от нейните мотиви.

В предложението е посочено, че в отдел „Противодействие на незаконната миграция“ при Дирекция „Миграция“ е получено писмо от ДАБ – МС за трансфер от Република А. към Република България, на основание чл. 8, ал. 2 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак, по искане на Република А. за обратно приемане на Б. Б. Е., роден на 20. 01. 1976 г., гражданин на Република И..

В хода на производството е установено, че на чужденеца е предоставен хуманитарен статут с Решение № 525/24. 06. 2003 г. на председателя на ДАБ. С влязло в сила Решение № 4714/09. 12. 2021 г. хуманитарният статут на Б. Б. Е. е прекратен.

Административният орган е приел, че решаването на въпроса не търпи отлагане, за да се защитят важни държавни и обществени интереси, свързани със запазване на обществения ред, поради което е приложил чл. 34, ал. 4 от АПК.

При наличие на предпоставките на чл. 44, ал.1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е предложено налагане на ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Изложени са мотиви, че няма основания за прилагане на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, отчетени са всички относими обстоятелства по посочената правна норма.

Издадена е процесната заповед, с която на Б. Б. Е., Л., роден на 20. 01. 1976 г., гражданин на И. е наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход Република И..

След издаване заповедта, на 31. 01. 2024 г. е подадена молба от Б. Б. Е. до ДАБ при МС за предоставяне на закрила.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Изслушани са обяснения на жалбоподателя, който заявява, че е гражданин на И., християнин, с асирийски произход и за него е опасно да се върне в страната по произход. Семейството му е напуснало И., поради риск от насилие, заради етническия произход и изповядваната религия. Не говори арабски език, счита, че връщане в И. застрашава живота и здравето му.

При така установената фактическа обстановка и при спазване на изискванията на чл.

168, ал.1-3 от АПК за проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14 - дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно:дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, от директора на Дирекция „Миграция“ при СДВР.

Заповедта е издадена при спазване на изискванията на чл.59, ал.1 и 2 от АПК за писмена форма и реквизити, в това число правни и фактически основания.

Мотиви към заповедта се съдържат в предложение рег. № 5364р – 2210/24. 01 . 2024 г. на началника на отдел „Противодействие на незаконната миграция“, цитирано в заповедта и съставляващо неразделна част от нейните мотиви.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до засягане правото на защита в производството или до неправилно приложение на материалния закон.

В хода на съдебното производство е преодоставена възможност на жалбоподателя да даде обяснения с цел изясняване на всички относими факти и обстоятелства, както относно личното му положение, така и по отношение на сигурността в страната на произход.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл. 39а, ал. 1 от ЗЧРБ, принудителните административни мерки, които се налагат на чужденците по този закон са по т. 1 отнемане на правото на пребиваване в РБ; по т. 2 връщане до страна произход, страна на транзитно преминаване или трета страна; по т. 3 експулсиране; по т. 4 забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите- членки на ЕС; по т. 5 забрана за напускане на РБ. В чл. 41 от ЗЧРБ са регламентирани конкретните основания за налагане на втората от така предвидените мерки – връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна. Видно от текста на оспорения акт, административният орган е приел, че е налице необходимостта от прилагане на ПАМ по чл. чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ "Връщане до страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", поради наличието на основанията визирани в чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за прекратяване на хуманитарния му статут. Съгласно писмо рег. № ЦУ -04 – 188/23. 01. 2024 г. на ДАБ при МС, Република България вече е разгледала молбата за закрила на посочените в писмото граждани, включително и жалбоподателя и производствата им са приключили с влязло в сила решение. Чужденците следва да бъдат предадени на длъжностните лица от дирекция „Миграция“ – МВР за извеждане от Република България.

Видно от приетото от фактическа страна въз основа на доказателствата по делото са налице материалноправните предпоставки на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ - влязло в сила решение за отнемане на хуманитарния статут. В тази хипотеза и на основание чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ компетентният административен орган действа при условията на обвързана компетентност, след като констатира основанието за прилагане на ПАМ.

Нормите, регламентиращи мерките за административна принуда и процедурата по налагането им, са императивни и задължителни за административния орган. За прилагането на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е необходимо само установяване на визирания в хипотезата на нормата юридически факт, а именно, влязлото в законна сила решение за прекратяване на международна закрила или убежище по реда на ЗУБ. Този факт е безспорно доказан в административното производство.

В оспорената заповед са изложени мотиви относно приложението на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ. От Предложение рег. № 5364р – 2210/24. 01. 2024 г. на началник отдел "Противодействие на незаконната миграция" в Дирекция "Миграция" - МВР безспорно се установява, че административният орган е обсъдил относимите към разпоредбата на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ обстоятелства, а именно, че лицето се е установило на територията на Република А., не е уязвимо лице по §1, т. 4б от ДР на ЗЧРБ, няма данни да е загубило връзките си с държавата по произход. При съобразяване с Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на Върховния съд, според което мотивите към административния акт могат да бъдат изложени отделно от него в друг документ, изходящ от същия орган, съдържащ се в административната преписка, следва да се приеме, че директорът на Дирекция "Миграция" е изложил конкретни съображения за налагане на процесната ПАМ. По делото не се установява Б. Б. Е. да има социални и културни връзки в България. Не е налице и основание за приложение разпоредбата на чл.44а, ал. 5 ЗЧРБ, тъй като няма доказателства за риск за живота и свободата на чужденеца или за опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение. Дадените обяснения не са подкрепени с други доказателства. Обстоятелството, че след предоставяне на хуманитарен статут чужденецът е напуснал Република България и се е установил в Република А. дава основание да се направи извод, че чужденецът е икономически емигрант, който търси повишаване на икономическия си стандарт, а не закрила по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. При прилагане на принудителната мярка "връщане" са били отчетени всички относими за индивидуалната преценка факти и обстоятелства, при спазване на принципите за пропорционалност и ефективност.

Подадената молба за закрила след издаване на заповедта не е основание за отмяната ѝ като незаконосъобразна. Съгласно разпоредбата на чл. 67, ал.1 и ал. 2 от ЗУБ, приложената принудителна мярка "връщане до страна на произход " не се привежда в изпълнение до приключване с влязло в сила решение на производството по предоставяне на убежище и наложената мярка се отменя при придобиване от чужденеца на съответния статут по закона. Следователно, производството по чл. 67, ал.1 от ЗУБ е самостоятелно и не рефлектира върху законосъобразността на оспорената заповед. Евентуалният благоприятен изход на спора за търсещия закрила е от значение за изпълнението на приложената спрямо същия принудителна мярка, но не е относим към въпроса за нейната законосъобразност.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Въпреки изхода на правния спор, на ответника не се дължат разноски, тъй като с определение от 28. 02. 2024 г. жалбоподателят Б. Б. Е. е освободен от държавна такса и разноски за производството по адм.дело №2073/2024 г. ан АССГ.

Воден от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 43- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Б. Е., ЛНЧ [ЕГН], роден на 20. 01. 1976 г., гражданин на И., принудително настанен в СДНВЧ [населено място] към Дирекция „Миграция“ – МВР на адрес [населено място], [улица], срещу Заповед № 5364з – 269/24. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“, с която на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ му е наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход Република И..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: